

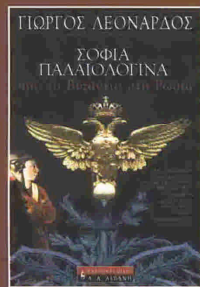
Όλα σου τα μαθα μα ξέχασα μια λέξη **Δημήτρης Μπουραντάς**

Μέσα από τη δυναμική σχέση της ηρωίδας, της Άννας, με τον καθηγητή της Νίκο Αλεξίου, ξετυλίγονται ιδέες και αξίες που είναι θεμελιώδεις για την ανάπτυξη της προσωπικότητας. Ψάχνοντας καρτέ-καρτέ τη ζωή της Άννας και τη δική του ευθύνη σε αυτήν, ο καθηγητής Αλεξίου οφείλει τώρα να της ζητήσει συγγνώμη για όσα έκανε

και δεν έκανε, να βρει τι ξέχασε να της μάθει. Ο Δημήτρης Μπουραντάς είναι διακεκριμένος καθηγητής του Μάνατζμεντ και της Ηγεσίας στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Εκδόσεις Πατάκης

Σοφία Παλαιολογίνα Γιώργος Λεονάρδος

Ο Γιώργος Λεονάρδος γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια. Σπούδασε φυσικομαθηματικός, αλλά έγινε δημοσιογράφος. Εργάστηκε στο δελτίο εξωτερικών ειδήσεων και αργότερα ως πολιτικός συντάκτης στις εφημερίδες "Καθημερινή", "Ναυτεμπορική", "Απογευματινή", "Ελευθεροτυπία", "Μεσημβρινή", "Έθνος" και "Ελεύθερος Τύπος".

Ήταν ανταποκριτής του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων στο Βελιγράδι το 1964 και αργότερα, το 1976, στη Νέα Υόρκη, διατέλεσε και διευθυντής του "Εθνικού Κήρυκα" της Νέας Υόρκης. Υπήρξε παρουσιαστής ειδήσεων στην ΕΡΤ και στον ANTENNA.

Ανέλαβε δημοσιογραφικές αποστολές στον πόλεμο του Βιετνάμ, στον ιρανοϊρακινό πόλεμο, στον πόλεμο του Περσικού και σε άλλες συρράξεις, όπως επίσης και σε διεθνείς διασκέψεις.

Για τα μυθιστορήματά του *Μάρα, Η Χριστιανή Σουλτάνα* και *Η Ωραία Κοιμημένη του Μυστρά* βραβεύτηκε με τα βραβεία ιστορικού μυθιστορήματος το 2001 και το 2005 από την Ελληνική Εταιρία Χριστιανικών Γραμμάτων. Από το Ίδρυμα Μπότση βραβεύτηκε το 2006 για την προσφορά του στη δημοσιογραφία, όπως επίσης και στη λογοτεχνία. Το βιβλίο του *Ο Τελευταίος Παλαιολόγος* απέσπασε το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος 2008. Ο συγγραφέας ζει πλέον μόνιμα στην Ύδρα. Εκδόσεις Λιβάνη

Τέταρτο μυθιστόρημα της... τριλογίας των μυθιστορημάτων της για τη δυναστεία των Παλαιολόγων. Η "τριλογία" αυτή φέρνει προς τους *Τρεις Σωματοφύλακες* του Αλέξανδρου Δουμά, που τελικά αποδείχθηκε ότι ήταν τέσσερις.

Η Ζωή Παλαιολογίνα, όπως αρχικά ήταν το όνομά της –το Σοφία της έδωσαν οι Ρώσοι για να θυμίσει περισσότερο Βυζάντιο– ήταν το στερνοπαίδι του Θωμά Παλαιολόγου, του νεότερου αδελφού των τελευταίων Παλαιολόγων και δεσπότη του Μοριά και της Αικατερίνης Ζακκαρία, κόρης του πρίγκιπα Κεντυρίωνα Ζακκαρία της Αχσίας.

Με την άλωση του Μοριά, ο πατέρας της κατέφυγε στη Ρώμη και λίγο αργότερα πήγαν και τα τρία νεότερα παιδιά του, ο Ανδρέας, ο Μανουήλ και η Ζωή. Όμως, κατά τη μετάβασή του στην Αγκόνα, όπου θα κατέληξε η τριήρης που τα μετέφερε για να τα παραλάβει, ο Θωμάς Παλαιολόγος υπέστη καρδιακή προσβολή και πέθανε.

Και τα ορφανά τι απέγιναν;

Τα τρία ορφανά τα ανέλαβε τότε ο καρδινάλιος Βησσαρίων, ο οποίος προσπάθησε να τους εμψυχήσει το ρωμαιοκαθολικό δόγμα, χωρίς όμως μεγάλη επιτυχία, παρ' ότι τα παιδιά ήταν ακόμα νεαρής ηλικίας. Τότε ο Πάπας, πιστεύοντας ότι ο Βησσαρίων είχε πετύχει τους σκοπούς του, αποφάσισε να παντρεύει τη Σοφία με τον δούκα της Μόσχας, Ιβάν 3ο, προκειμένου να φέρει τους Ρώσους στο καθολικό δόγμα και βέβαια να υπαχθούν στη ρωμαιοκαθολική Εκκλησία.

Όμως, η Ζωή δεν κήθισε με σταυρωμένα χέρια

Με το που πάτησε το πόδι της στη "γη των Ρωσ", ξύπνησε μέσα της η πατροπαράδοτη Ορθόδοξη, ενώ συγχρόνως με το γάμο της, άλλαξε και το όνομά της σε Σοφία, κατά τα βυζαντινά πρότυπα, αφού οι Ρώσοι θεωρούσαν το όνομα Ζωή Καθολικό. Από εκεί και πέρα, ο Ιβάν με τη συμπαράσταση και την έντονη παρακίνηση της Σοφίας –"δεν σε παντρεύτηκα για να είμαι υπόδουλη των άπιστων Τατάρων", του γκρίνιαζε συνεχώς– κατόρθωσε να απωθήσει και να εξουδετερώσει την ταταρική κυριαρχία πάνω στο ρωσικό λαό, ιδιαίτερα μετά την "αναίμακτη" αναμέτρηση στο ποταμό Ούγκρα, και να καταστήσει το κράτος του κυρίαρχο και ισχυρό, όπως άρμοζε στον ρωσικό λαό. Για τον λόγο αυτό, αλλά και για την εν γένει πολιτική του και τον πατριωτισμό του, ο Ιβάν 3ος ενομομάστηκε και Μέγας και ήταν ο πρώτος που πήρε την αναγνώριση αυτήν πριν από τον Μεγάλο Πέτρο και τη Μεγάλη Αικατερίνη.

Πέρα όμως από την ιστορία, η οποία μοιάζει και λίγο με παραμύθι..., το μυθιστόρημά σας αυτό πάει και παραπέρα, πιο ουσιαστικά

Με αναφορές στον βυζαντινό Μυστρά, το ιστορικό αυτό μυθιστόρημα ξεκινά μεν από τη Ρώμη, καταλήγει όμως στη Μόσχα και αποτελεί την απαρχή της πανίσχυρης ρωσικής αυτοκρατορίας.

Όπου τελικά ο Ιβάν ο Τρομερός των θρυλικών εικονογραφημένων ήταν... Ο εγγονός του Ιβάν και της Σοφίας.

“ Με αναφορές στον βυζαντινό Μυστρά, το ιστορικό αυτό μυθιστόρημα ξεκινά μεν από τη Ρώμη, καταλήγει όμως στη Μόσχα και αποτελεί την απαρχή της πανίσχυρης ρωσικής αυτοκρατορίας ”